

8. Kdo by mohl všechnu slávu tvoji
na tom světě ústy vyznati,
kterou Syn tvůj jen pro lásku svoji
ráčil tobě v nebi schystati.
Byť i všichni chválu tobě pěli,
jménem tvým zněl obor světa celý,
větším světlem plane sláva tvá
na nebesích, Matko Kristova.

9. Před obrazem tvým, ó Matko Páně,
chceme prosby svoje skládati;
kež nás chrání tvé mateřské rámě,
kdykoliv tě budem žádati.
V smutku světa, v nouzi,
v těžkém kříži
k tobě srdce s důvěrou se blíží:
přímluvkyní buď nám na nebi,
pomocnicí v dobách potřeby.

10. Vypros víru, naději a lásku,
světlo ctnosti v duši rozněcuj,
odvrať od nás hlad a mor a válku,
v bídě každé při nás věrně stůj.
Ať pak Syn tvůj z žití pozemského
před trůn slávy své a soudu svého
duše naše bude volati,
tehdy, Matko, rač se zastati.

T: parafráze chvalo zpěvu Magnificat
ND: Zd. Pololánik 1967

M₅ 813 A

1. **Ve - le - bí má du - še** Ho - spo - di - - na, ple - sá duch můj v Bo - hu Spa - si -
te - - li, kte - rý shlé - - dl k slu - žeb - ni - ci své. A - - - men.

2. Neboť slyšte, od nynější chvíle
slaviti mě budou pokolení
za milost, již prokázal mi Pán.

3. Mocný jest a jméno jeho svaté;
milosrdný z rodu na rod ke všem,
kteří v bázni Boží trvají.

4. Divy činil, rozptyloval pyšné,
mocným trůn bral, povyšoval slabé,
sytil lačné, syté propouštěl.

5. Izraele, služebníka svého,
ujal se, jak ve své lásce slíbil
Abrahámu i všem potomkům.

6. Sláva Bohu Otci, Synu, Duchu,
jako bylo v počátku i nyní,
tak i vždycky na věky věků.
Amen.

Tys chloubou našeho lidu.

Jdt 15, 9d